

بەشنكەلە چوارينەكانى بابەتايەرى ھەمەدانى

دەزگاى چاپ و بلاوكردنەوەي

زنجیرهی روٚشنبیری

*

خاوەنى ئېمتياز: شەوگەت شېخ يەزدىن سەرنووسەر: بەدران ئەھمەد ھەببب

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بالوکردنەوەی ئاراس، شەقامی گوالان، ھەولاير

بەشىكە لە چوارىنەكانى بابەتايەرى ھەمەدانى

دڵزار کردوویهتی بهسۆرانی

```
ناوی کتیب: گەنجینه- بەشیکه له چوارینهکانی بابهتایهری ههمهدانی گرینی بو سۆرانی: دلزار بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۲۸۰ درهینانی هونهریی ناوهوه: ئاراس ئهکرهم دهرهینانی هونهریی ناوهوه: ئاراس ئهکرهم دهرهینانی بهرگ: حهمید رهزا ئازمووده هلهگری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل سهرپهرشتیی چاپ: ئاورهحمانی حاجی مهحموود چاپی دووهم، ههولیر - ۲۰۰۷
```

«لـهم سالانـهی دواییدا بویژیکی هـهلکهوتوو، هاوپی ئهحمه دلزار، پیویستیکی ئیجگار گرنگی جیبهجی کرد، له میژووی نهتهوهکهماندا و سوودیکی زوری گهیاند به میژوو ویژهی کوردی به گورینی بهشیك له چوارخشتهکییهکانی بابا تاهیری ههمهدانی، له زاراوهی لورییهوه بو زاراوهی سورانی، بهمه ئهتوانم بلیم بابا تاهیری بویژی ههره گهوره و کونی کوردی ژیاندهوه، ههر وهکو یارمهتی بویژ و میژوونووسانی کوری دا له پیناوی ناسینی یهکهم بویژی گهلی کورد، که به زاراوهی لوری نووسیویهتی.

له بارهی هونه رمه ندییه وه، هیچ که موکورتییه ك له وه رگیزانه کهی هاوری دلزارا نابینم، چونکه به هیچ جوریك لای نه داوه له واتهی چوارخشته کییه کانی، به لکو به نزیکی هیشتوونیه ته وه له لوری. تاقه هیوامان ئه وه یه که کاك دلزاری کولنه ده ر، هه موو دیوانه که ی بابا تاهیرمان بو وه رگیریته سه رشیوه ی سورانی».

د. کامیل حسن بصیر سلیمانی ۱۹۲۰/۷/۹

سمرمتا

له سهرهتای شوباتی سانی ۱۹۵۷دا، دانهیه کم له دیوانه تازه چاپکراوه کهی (بابا تاهیری ههمهدانی) دهسکهوت و زوّر به تاسهوه کهوتمه سهر خویّندنه وهی، دیوانه کهی له تاران له سهر کاغهزیّکی زوّر نایابی سپی و بریقه دار و به خهتیّکی خوّش چاپ کراوه، بریتییه له چوار غهزهل و (۳۵۵) چوارخشته کی (دوو به یتی) و له ناو ههر یه کیّك لهم چوار خشته کییانه دا، نیگاریّکی زوّر جوانی روونکردنه وهیی کیّشراوه، ئهمه جگه لهوه که پهراویّزی ههر لایه کی له سیّ لاوه به نیگاری جوان جوانی گولّ و لاله و وهنه و شه و میخه و سومبول و موّم و پهپووله و مانگ و ئهستیره و تار و دهف و عود و سوراحی و دلّدار و دولبه رازاوه ته و و (۱۲) تابلوّی رهنگینی زیّده نایابیشی تیّدایه.

به راستی گهنجینهیه کی ویژهیی ئیجگار هیژایه، به لام ئه وه ی سه رنجی راکیشام و دلّی گوشیم ئه وه بوو که گوایا ئه م چوارخشته کییانه ی بابا تاهیر فارسین، هه رچه ند بلاو که ره وه که شی له سه ره تایه که یدا، دان به وه دانی که به (له حنی لوری) گوتراون، به لام وا دیاره، به لای کابرای بلاو که ره وه وه شیوه ی لوری، شیوه یه که له شیوه کانی زمانی فارسی!! ئه مه یش هه له یه کی گه وره یه و ته عبیر له نه زانی یا خود له خونه زانکردن ده کات، که سه رچاوه که له شیق نستییه وه سه رهه لاد دات.

وهکو زانراوه، بابا تاهیری ههمهدانی، له سالّی (۹۳۰)ی زاینیدا له ههمهدان له دایك بووه و ههر لهویشدا له سالّی (۱۰۱۰)ی زاینیدا كوّچی دوایی کردووه.

هاوچهرخی «ئهبوعهلی سینا» بووه و نزیکهی سهد ساڵ بهر له «عومهری خهیام» روٚشنایی روزی بهدی کردووه(۱).

به لای ئیمه وه ئهگه ربابا تاهیر له خهیام به رزتر نه بی نزمتر نییه، وهك زانراوه خهیام ریشه ی فه لسه فه که ی له ئیبن سیناوه وه رگر تووه، به لام بابا تاهیر فه لسه فه یه کی سه ربه خوّی هه یه وه کو له م گهنچینه یه دا ده بینری.

له ئیراندا، به تایبهتی له ناوچهی لوپستان و ههمهداندا، بابا تاهیر زوّر ناسراوه، گوّرهکهی بوّته زیارهتگا و شویّنیکی پاك و پیروّز، شیعرهکانیشی ویّردی زمانی گهوره و بیچووکن. ئهمه بیّجگه لهمه که خوّرهه لاتناسهکانیش، گرنگیهکی زوّریان پیّ داوه و زوّری لیّ دواون.

چوارینهکانی بابا تاهیر، زوّر ساده و رهوان و پرمانان، موحهسهناتی له فزییان زوّر کهم تیدا بهکارهاتووه. به راستی زمانی دلّ و ههستکردن و عاتیفهن، راسته وخوّ هه رله دهرووی دهمه وه دهرچوون وهك مهلانی پهل و پوّ رهنگین دهنیشنه ناو هیّلانهی دلانه وه. هه ر بوّیه شه که پتر له هه زار ساله گوتراون و کهچی هه میشه به سه رزمانی خاسه و رهمه کی خهلکی هه ریّمه کانی لورستان و هه مه دانه وهن.

جا زۆرم لا گران بوو که زۆربه ی خوینده وارانی خوشه ویستی کورد زمانمان لهم خوراکه گیانییه بیبه شبن و ته نانه تا له ناسینی فهیله سووف و روشنبیر و شاعیریکی ئاوا پایه دار و دیاری هه زار سال.

⁽۱) به پنی لیکو لینه وه ی دکتور (کریسته نسن) ده بی خهیام له سالّی ۱۰۲۰ یان ده دایک بووبی.

پیش ئەمروّى كورد بیّ ئاگانە. لەبەر ئەمانە و لەبەر ئەوەش كە بوّ ھەموو كوردیّك و كوردی زانیّك روون بیّت ەوە، دوو بهیتییهكانی، واتا چوارینهكانی بابا تاهیر كوردین و فارسی نین، هەرچەند به مرووری زەمان ھەندی وشه و دەربرینیشی چەرخاونەته سەر زمانی فارسی، ئەم حەفتاوح وت چوارینه به دەسلیّدانیّكی كهم خسته سەر شیّوهی كرمانجی خواروو،(۱) سوّرانی. بهرادهیهك هیچ وشهیهكم له ههندی لهم چوارینانهدا زوّر دەسكاری نهكردووه و ههروهكو خوّیم هیشتوونهتهوه. چوارینهكانی بابا تاهیر، لهسهر یهك كیّش ههنبهستراون كه جوّریّكه له بهحری (ههزج)، كه ئهمه تەفعیلهكانیّتی:

مفاعيلن مفاعيل مفاعيل

مفاعيلن مفاعيلن مفاعيل

به لام ههموویانم لهسهر ههمان کیش وهرنهگیراون، به لکو ته نیا سی و نو دووبه یتییه کانی پیشه وهم له سهر ههمان کیش هیشتو ته و سی و شهشی ناوه راستیشم له سهر کیشی ده برگه یی کوردی وهرگیراوه که فه ردی مه وله وی و زوربه ی شیعری کوردی به مکیشه هونراوه ته وه، ته نیا دو وانه که ی دواییم له سهر کیشی (متقارب) وهرگیراوه.

خۆم تەرتىبى چوارىنەكانم كردووه، چونكە زنجىرەيەك نىن، بەلكو ھەر يەكىكىان مانايىكى سەربەخۆى ھەيە و وەك ئەوانى خەيام ژمارەشيان لەسەر نىيە، ھەرچەند وەرىشم گىراونەتە سەر دىالىكتى سۆرانى، بەلام ھەندى وشەى گۆرانى و كرمانجى ژوورووشى تىا بەكارھاتووە، لە كەموكورتىش بەدوورنىيە، كەچى لەگەل ئەمانەشدا خۆم بە بەختيار

⁽۱) كرمانجى خواروو، بريتييه له ديالێكتهكانى سۆرانى، سلێمانى، سنهيى، موكريانى.

دهزانم، ئهگهر تهقهلایهکهم تاویّك ههرچهند کهمیش بیّ بکته سهر بووژاندنهوهی سامانی ویّژهیی کوردی و گهشهپیدانی.
دلّزار
کوّیه: ۱۹۵۷/۱۱/۲۱

چوارینهکانی

لورِی – سۆران

منم ئان ئاجرین مرغی که فی الحال بسوجهم عالهمی گهر بهر زهنهم بال مصور گهر کهشهد نهقشهم به دیوار بسوجهم عالهم أز تأثیری تمثال

سۆرانى

منم ئەو ئاگرین تەیرەی كە دەرحاڵ دەسووتینم زەمین لیکدەم پەپ و باڵ موسەویر گەر بكا نەخشم لە دیوار دەسووتی خەلك لەبەر تەئسیری تیمسال

لوري

مهگهر شیر و پلنگی ئهی دل ئهی دل بهمو دایم به جهنگی ئهی دل ئهی دل ئهگهر دهستم رهسهد خونت بریجهم بوینم تاچ رهنگی ئهی دل بوینم تاچ رهنگی ئهی دل

سۆرانى

مهگهر شیر و پلنگی ئهی دل ئهی دل لهگهل مندا له جهنگی ئهی دل ئهی دل ئهگهل مندا له جهنگی ئهی دل ئهگهر دهستم بگا خوینت دهرییژم ببینم تاچ رهنگی ئهی دل ئهی دل

خودایه داد أزین دل داد أزین دل که یه که دهم مو نه گهشتهم شاد أزین دل چو فهردا داد خواهن داد خواههند بگویهم سهد ههزاران داد أزاین دل

سۆرانى

خوایه داد له دهس دلّ داد له دهس دلّ کهوا یه که دهم نهبووم من شاد له دهس دلّ بهدانی داد خوازان داد تهخوازن دهبیی مهد ههداران داد له دهس دلّ

لوري

بوره سووت دلان تا ما بنالیم زودهستی یاری بی پهروا بنالیم بشیم با بلبلی شهیدا به گولشهن ئهگهر بلبل نه ناله ما بنالیم

سۆرانى

وهرن ئے ای دلسووت اوان تا بنالین لے دهس یاری بهبی پهروا بنالین له بو لای بولبولی شایدا له گولشهن بچین بولبول نهنالی با بنالین

موكز سوته دلانم چون نهنالم موكز بى حاصلانم چون نهنالم نشسته بلبلان با گول بنالهند موكه دوور ئهز گولانم چون نهنالم؟

سۆرانى

لـهگـهل سووتـه دلانم چـون نـهنالـم لـه تـهك بـي حـاصلانم چـون نـهنالـم ئـهنالـن بـولـبـولانـي نـاو چـل و گـول كـه مـن دوور لـه گـولانم چـون نـهنالـم؟

لوري

غهمم غهم بی یو غهمخواری دلم غهم غهمم ههم مونس و ههم یار و ههم دهم غهمم نههله که موتهنها نشینهم مهریزه بارك الله مهرحهبا غهم

سۆرانى

غهمم غهم بیت و غهمخواری دلّم غهم غهمم هاو مونس و هاویار و هاودهم غهمم مهشروویه تهنیا دابنیشم دهمهرژی بارك الله مهرحهبا غهم

لوړي

ئے لالے می کے وہسارانم تے مئے یار بنے مفشہ ی جو کے منارانم تے مئی یار ئے لالے می کے وہساران ہے مفت مئی بی ئے وہ یے دی روژگارانم تے مئے یار

سۆرانى

هـه لاله کـوهسارانم ئـه تـوی یـار وهنـه وشه ی جـویـه بـارانم ئـه تـوی یـار هـه لاله کـوهساران حـه فـتـه یـه کـه ئـومـیدی روژگـارانم ئـه تـوی یـار

لوري

مو که ئه فسورده حالم چون نه نالم شکسته پهر و بالم چون نه نالم ههمه گوین فلانی ناله کهم کون ته ئایی دهر خهیالم چون نه نالم؟

سۆرانى

که من په ژمورده حالم چون نه نالم شکسته په و بالم چون نه نالم هه موو ییژن فلانی که م بناله ئه تو دییته خه یالم چون نه نالم؟

لوري

ئهگهر دهستم رهسهد بهر چهرخی گهردون ئهز ئان پورسهم که این چون است و ئان چون یه کیرا داده ئی سهد ناز و نیع مهت یه کیرا قرصی جو ئالوده دهر خون!

سۆرانى

ئەگەر دەستىم بىگاتە چەرخى گەردوون دەپىرسىم لىنى كەوا ئەم چوونە ئەو چوون پەكى پىنت داوە سەد جۆر ناز و نىيعمەت يەكىكىش نانى جۆى ئاوىتەيى خوون!

لوري

دلی دیرم خریداری محبهت کیزئوگهرمهست بازاری محبهت لیباسی بافتهم بهرقامهتی دل زپودی محنهت و تاری محبهت!

سۆرانى

دلّیکم هه سه کریداری موحبه ت له لایا گهرمه بازاری موحبه ت کراسیّکم به بالایا بریوه له پویی مهینه ت و تاری موحبه ت!

زدهستی دیده و دل ههرد و فریاد هر ئان چه دیده بینه دل کونه دیاد بسازهم خهنجهری نیشهش زپولاد زهنه م به دیده تا دل گهرده ئازاد

سۆرانى•

له دهس چاو و له دهس دل ههردوو فهریاد که چاو ههرچی ببینی دل دهکایاد دهکهم من خهنجهری نووکی له پولاد ئیتر دهیدهم له چاوتا دل بی ئازاد

لوړی

الاهی گهردهنی گهردون شهوهد خورد که فرزهندی جیهانرا جوملهگی بورد یه کی نایه فلانی زیده وا بی ههمی گویهند فلان ابنی فلان مرد!

سۆرانى

خودایه گهردنی گهردوون ببی ورد که روّلانی جیهانی سهرلهبه ربرد یه کی نه ی گوت: فلان وا زیندوو بوّوه ده لیّن گشتیان فلانی کور فلان مرد!

لوړی

ته نی محنه تکه شی دیرم خودایا دلی حسره تکه شی دیرم خودایا زشه وقی مه سکه ن و دادی غهریبی به سینه ناته شی دیرهم خودایا

سۆرانى

له شي مهينه تكه شم هه س نه ي خودايه دلّي حسره تكه شم هه س نه ي خودايه له تاوى مه فته ن و دادى غهريبي له سينه ناته شم هه س نه ي خودايه

لوري

ز بویی زولفی تو مه فتونم ئه ی گول زره نگی روویی تو دلخونم ئه ی گول منتی عاشق زعشقت بی قه رارم تو چون له یلا و من مه جنونم ئه ی گول!

سۆرانى

له بویی زولفی تو مهفتوونم ئهی گول له روویی تو دلخوونم ئهی گول له رهنگی روویی تو دلخوونم ئهی گول مستت بی قهرارم ئهتو وه له له له و من مهجنوونم ئهی گول!

وهگهر شهو شود که مو جونم بسوزهد گریبان تا به دامونم بسوزهد بهرای خاتری یه سهبزه رهنگی هههمی ترسهم که ایمونم بسوزهد!

سۆرانى

که شهو داهات ئهمن گیانم دهسووتی له یاخه تا بهدامانم دهسووتی له یاخه خاتر نیگاری سهوزه رهنگی دهترسم من که ئیمانم بسووتی!

لوري

ته که ناخوندهیی علمی سماوات ته که نابردهیی ره دهر خهرابات ته که سود و زیانی خود نهزانی به یارون کهی رهسی هیهات هیهات!

سۆرانى

که تن نه تخویندووه عیلمی سهماوات که تن نابه یته دهر ری له خهرابات که تن سوود و زیانی خوت نهزانی به یاران کهی دهگهی ههیهات ههیهات!

ئەلالىەى كوھساران ھەفتەيى بى بنەفشەى جۆكەناران ھەفتەيى بى منادى مىكەر وشەھروبە شەھرو وەفايى گولىعوزاران ھەفتەيى بى

سۆرانى

هـه لاله ی کـ وهساران حـه فـ تـه یـه کـه وه نـه و شهی جـ و کـه نـاران حـه فـ تـه یـه کـه کـه جـارچـی شار بـه شار بـانگ راده هـ یلّـی و و فـایــی گـولـعـوزاران حـه فـ تـه یـه کـه

لوري

بوره روزی که دیداری ته وینم گول و سمبول به دیداری ته چینم بوره بنیشین بهرهم سالان و ماهان که تاسیرت بوینم نازهنینم!

سۆرانى

وهره روزی که دیدارت ببینم به دیدارت خهریکی گوڵ چنینم لهلام بی: دابنیشه مانگ و سالان ههتا تیرت ببینم نازهنینم!

دلم زار و حهزینه چون نهنالم وجودم ئاتهشینه چون نهنالم به مو واچهن که چون و چهند نالی چو مهرگم دهر کهمینه چون نهنالم؟

سۆرانى

دلّم زار و حازینه چون نالم وجودم ئاگرینه چون نالم دهبیژن پیم که چون و چهند دهنالی که مهرگم له کهمینه چون نهنالم؟

لوري

خوش ئان ساعهت که دیداری تو وینم کهمهندی عهنبهرین تاری تو وینم نهوینه خورهمی ههرگیزدلی مو مهگهر ئان دهم که روخساری تو وینم!

سۆرانى

خــوشه ئــهو ساتــه دیـدارت بـبـیـنـم کـهمـهندی عـهنبـهریـن تــارت ببینـم گـوشادی نــابـیـنـی هــهرگیـز دلّـی مـن مــهگــهر ئــهو ساتــه روخسارت بـبـیـنـم!

درهختی غهم به جانم کهرده ریشه به دهرگاهی خودا نالهم ههمیشه عهزیزون قهدری یه که دیگهر بزونید ئهجهل سنگ ئهست و ئادهم مثلی شیشه!

سۆرانى

درهختی غهم له گیان کردوویه ریشه له دهرگهی خوا دهنانینم ههمیشه عهزیزان با بزانین قهدری یهکتر ئهجهل وهك بهرده ئینسان چهشنی شیشه!

لوري

عاشق ئون بى كە دايىم دەر بەلا بى ئەيوب ئاسا بە كرمون موبتەلا بى حەسەن ئاسا بىنوشە كاسەيىي زەھىر حسين ئاسا شەھىيىدى كەربەلا بىي!

سۆرانى

ئه وه دلّداره، گیرودهی به لایه ئهیوب ئاسا به کرمان موبته لایه حهسهن ئاسا بنوشی کاسهیی ژار حوسهین ئاسا شههیدی کهربه لایه!

بواجی کے چرات بی قہراری مہگہر پہروہردہیی بادی بہماری چراگہردی بہ کوهو دہشت و سهحرا بہ جانی تہ نہدارہم ئیختیاری

سۆرانى

دەب ێژن پێم که بـوٚچـی بـێ قـهراری مـهگـهر پـهروهردهیـی بـابـی بـههـاری له بوٚچی ویڵی کێو و دهشت و سهحرای بـه گیـانت نـیـمـه تـاوی ئیـخـتیـاری

لوري

مو ئان ئەسپىيدە بازم ھىمىدانىي لانسە دەر كوه دارم دەر نىيسهانىي بە بالى خود پەرەم كوهان بە كوهان بە چنگى خود كەرەم نەخچىرە بانى

سۆرانى

ئەمىن ئەو سپىيە بازەم ھەمەدانى كە ھىڭلانەم لەكىيوە لەنىھانى بەبالى خۆم ئىدى دەڧرم كەژا وكەژ بەچنگى خۆم دەكەم نىچىرەوانى

ئىللاھى ئەى فەلەك چون من زەبون شى دلت ھەم چون دلى مو غەرقى خون شى ئەگەر يەك لەحزە ئەم بى غەم بېينى يەقىن زونەم كزين غەم سەرنگون شى

سۆرانى

خودایه ئهی فه له که وه که من زهبوون بی دلّت هه دوه که دلّی من غهرقی خوون بی ئهگهر ساتی ببینی من به بی غهم یه قینمه ساله داخا سه رنخوون بی

لوري

زەمانى لالەزاران ھەفىتەئى بىي كە فەصلى نەوبەھاران ھەفتەئى بى غەنىمەت دون وصالى يارى جانى كە وەصلى رووپى يارون ھەفتەئى بى

سۆرانى

زەمانى لالەزاران جەفىتەيەكە كە فەسلى نەوبەھاران جەفىتەيەكە ھەلىپكە يارى گىانىت دەسكەوى تۆ كە وەسلى رووپى ياران جەفىتەيەكە

لوړي

به خهنجه رگه رده راره ند دیدهگونم به ئاته شگه ربسوزه نستو خونم ئهگه ربه رناخنونم نهی بکوبه ن نهگیره دل زیاری مهره بونم

سۆرانى

به خهنجه رگه رده رینی دیده کانم به ساگر گه ربسووتینی سوقانم شهگه رنه ی شاژنیش که ن ناخو نانم نکو ن ناکه م له یاری میهره بانم

لوري

موکه چون ئوشترم قانع به خارم خوراکم خار و خهرواری به بارم ئهز ئین خهرجی قلیل و باری سهنگین هنوز ئهز روویی مالك شهرمهسارم!

سۆرانى

که من وهك حوشترم قانع به خارم خوراكم درك و خهرواريّکه بارم لهسهر خهرجه سووکه و باره قورسهش لهرووى خاوهن ههميسان شهرمهزارم!

ئهگهر جایه تبه چهرخی چارهمین بی مهدومه تگورگی مهرگ ئهندهر کهمین بی وهگهر سهدسال در ئین دنیا بموئی در ئاخر منزلت زیری زهمین بی

سۆرانى

ئەگەر جىڭگەت لەچەرخى چوارەمىنە كە مادام گورگى مەرگت لەكەمىنە ئىمگەر سەد سال لىە دونىيادا بمىنىي لىه ئاخىير مەنىزلت ژىرى زەمىينە

لوړی

مسلسل زولف به رو ریتهدیسری گول و سومبل به ههم ئامیته دیری پهریشان چون کهری ئان تاری زولفان به ههر تاری دلی ئاویته دیسری

سۆرانى

بهسهر رووتا زولف قهف قهف رژاوه کهوا سومبول به گوڵ تێکهڵ کراوه پهرێشان چۆن ئهکهی تو تاری زولفان به ههر تاری دلّی ههه لواسراوه!

لوري

شهوی تار ئهست و گورگان میزه نهن میش دو زلفونت حمایل کن بوره پیش ئهزئان گهنجی لهبت بوسی به موده بگوراهی خودا دادهم به درویش!

سۆرانى

شهوی تاریکه گورگان مه پردهکهن کیش دوو زولفانت حهمایل که و وه ره پیش له ئهم گهنجی دهمت ماچی به من ده بلی: گیانه، له ریّی خوا دام به ده رویش!

لوري

بیگارینا دل و جانم ته داری ههمه پهیدا و پهنهانم ته داری نه میز و نهم که ئین دهرد ئهز که دارم ههمین زونهم که دهرمانم ته داری

سۆرانى

نیگاری دڵ، دڵ وگیانم له لاته ههموو پهیدا و پهنهانم له لاته ئیتر نازانم ئهم دهردهم له کی گرت دهزانم بهس که دهرمانم له لاته

لوړی

بوره بوره که جانانم توئی تو بوره بوره که سلطانم توئی تو ته خود زونی که غهیر ئهز تو نهدونم بوره بوره که ئیمانم توئی تو

سۆرانى

ده بیره بیره خوگیانم ئهتوی تو ده بیره بیره سولتانم ئهتوی تو ته زانی ئهز به غهیرهز ته نهزانم ده بیره بیره ئیمانم ئهتوی تو

لوري

غهمی دهردی دلی موبی حیسابه خودا زونه که مرغی دل کهبابه بنازم دهست و بازوویی ته جللاد ئهگه رقهتام کهری والله ثوابه

سۆرانى

غهمی دهردی دلّی من بی حیسابه خودا دهیزانی تهیری دل کهبابه به قهتلّی دهست و بازووی تو دهنازم ئهگهر بی بمکوژی به خوا سهوابه

لوړي

ف که ی بشنه وه د تاهو ف خانم به هه رگه ردوش زهنه د تاتش بجانم یه که عمری بگوزه رانم با غهم و دهرد به کامی دل نه گه رده د تاسمانم

سۆرانى

فه له که که که شنه وی تاهو فیغانم به هه رسووری ته دا تاگر له گیانم به مهینه تکیشی عومریکم به سه ربرد به کامی دل نه سوورا تاسمانم

لوري

من ئان رەندەم كەنامم بى قەلەندەر نە خان دىرەم نە مان دىرەم نە لەنگەر چوروز ئايە بگەردەم گەردى گىتى چوشەو ئايە بە خشتى وا نە ھەم سەر!

سۆرانى

من ئەورەندەم كەواناومە قەلەندەر نەخانم ھەس نەمانم ھەس، نەلەنگەر كەرۆژ داھات لەدونىيادا دەخىقم خول كەشەوداھات بەسەر خشتى دەكەم سەر!

لوړی

عـهزیـزون مـوسمـی جـۆشی بـههـاره چـهمـهن پـر سهبـزه سهحـرا لالـهزاره دهر ئین موسم دهمی فرسهت غهنیمهت کـه دنـیایـی دهنـی بـی ئیـعـتـبـاره

سۆرانى

عـهزیـزان مـهوسمـی جـوّشی بـههـاره چـهمـهن پــ سهوزه، سهحــرا لالـهزاره دهمــیّ لـهم وهرزهدا دهرفـهت بـه دهسخـه کـهوا دنـیـای دهنـی بــیّ ئـیـعــیـبـاره

لوري

به دامی دلبهری دل موبتهلابی که هجرانهش بهلا وهصلهش بهلا بی در ئین ویرانه جز دلخون نهدیدهم نه دل گوئی که دهشتی کهربهلا بی!

سۆرانى

به داوی دلّبهری دلّ موبتهلایه که هی جرانی به لا وهسلّی به لایه به غهیرهز خوینی دلّ نهمدی له ناویا دهلیّی -ویرانبیّ- دهشتی کهربهلایه!

به لا بی دل خودایه دل به لابی گوناه چهشمان که رو دل موبته لابی ئهگه رچهشمان نهکه ردی دیده بانی چ دانیستی دلم خوبان کوجا بی!

سۆرانى

ب ه لاید دل خوداید دل به لاید که چاو تاوان ئه کا دل موبته لایه ئه گهر چاوان، نه که ی چاوبازی ئاخر دلّم چوزانی جوان ها له چ لایه!

لوري

عهزیزان مهردی ئهزنامهردنائی فغان و ناله ئهزبی دهردنائی حقیقه تبشنه و ئهزپوری فهرهیدون کهشعله ئهزتهنوری سهردنائی

سۆرانى

ئازیز قه مهردی، له نامهرد نایه فی خان و ناله له بی دهرد نایه راستی له روّلهی فهرهیدوون ببیه گرله ته نووری سرو سهرد نایه

دلی شاد ئەز دلى زارەش خەبەر نى سەلامت روو زبىمارەش خەبەرى نى نەتقصىرى تەئىن رەسمى قەدىمە كەئازاد ئەز گرفتارەش خەبەر نى!

سۆرانى

دلّی شاد ئاگای له دلّزار نییه سپ و ساغ ئاگای له بیمار نییه سووچی تونییه رهسمیکی کونه ئازاد له ئهسیر ئاگادار نییه!

لوري

دنیا خوان بی و مردم میهان بی ئیمروز لاله بی و فهردا خهزان بی سیا چال کونهن نامهش نه ههن گور بهمو واچهن که ئینهت خان و مان بی

سۆرانى

دنیا سفرهیه و مهردوم میوانه ئهمرو بههاره و سبهی خهزانه چالی رهش دهکهن ناوی دهنین گور پیم دهلین ئهمه جی و خان و مانه

لوړی

دلی مو غهیری ته دلبه ر نهگیره به جایی جهوههری جهوهه ر نهگیره دلی مو سووته و میهری ته ئازهر بی ناسووته ئازهر دهر نهگیره

سۆرانى

دلّ به غهیری تق، دلّ به ر ناگری له جینی گهوههری، گهوهه رناگری دلّ سووتهمه نی و عیشقی تق ئاگر بین سووتهمه نی ناگر ناگری

لوري

سەرم سەودايى گىيسويى تىدارە دلىم مىھىرى مىمھى روويى تىدارە ئەگەر چەشمەم بە ماھى نەو كەرە مەيل نەزەر بەر تاقى ئەبروويى تەدارە

سۆرانى

سەرم سەودايى گىسوى تىزى ھەيە دل عىشقى مانگى روويى تۆى ھەيە گەر چاوم مەيلى مانگى نەوبكا بىنىنى تاقى ئەبرۆى تۆى ھەيە

لوړي

بی ته گولشهن چو زیندانه به چهشمهم گولستان ئازهرستانه به چهشمهم بی ته ئارام و عومر و زیندهگانی ههموو خوابی پهریشانه به چهشمهم

سۆرانى

گولشهن به بی تو وهك زیندانه لام گولستان وه كو ئاگرسانه لام بی تو ئارام و عومسر و ژیانم ههمووی وه خهوی پهریشانه لام

لوري

بی ته بالین سیه ماره به چهشمهم بی ته روزان شهوی تاره به چهشمهم بیته ههرگاه شهوهم سهیری گلستان گولستان سهربهسهر خاره بهچهشمهم

سۆرانى

سەریان با بالى تاق وەك رەشمارە لام روژى روون بالى تاق شەوى تارە لام بى تۆ ھەر كاتى سەيرى گولشەن كەم گولشەن سەراسەر چاتىل و خارە لام

لوري

به شهو مهحوی روخی مهه پاره ههستم به روز ئهز دهرد و غهم بی چاره ههستم توداری دهر مهکانی خود قهراری مویهم که دهر جیهان ئاواره ههسته

سۆرانى

به شهو فهوتاوی رووی مهه پارهمه به روّژ له دهرد و غهم بی چارهمه توّله شوینی خوّت سرهوتت ههیه مسنم له دنیا که تاوارهمه

لوړی

گولستان جایی تو ئهی نازهنینم مو دهر کولخهن به خاکستر نشینم چ دهر گولشهن چ دهر کولخهن چ سهحرا چو دیده وا کهرهم جزته نهوینم

سۆرانى

گولشه ن جینی تویه ئه ی نازه نینم منیش له کولخه ن مشکی (۱) نشینم چ له گولشه ن و کولخه ن و سه حرا که چاو هه لینم هه ر تو ده بینم

⁽١) مشكى: خۆڵەمىش.

نزونهم مو که سهرگهردان چرایهم گههی گریان گههی نالان چرایهم ههمه دهرمانشان بی دهردهداران نزونهم مو که بی دهرمان چرایهم؟

سۆرانى

ئے مین نازانم بی سهرگ مردانم گه هی له گریان گه هد له نالانم هه موو نه خوشیک، دهرمانی هه یه نازانم که من بوبی دهرمانی دمرمانی

لورى

ههرئان که س عاشق ئه ست ئه زجان نه ترسد عاشق ئه زکنده و زیندون نه ترسد دلی عاشق بود گورگی گرسنه که گورگ ئه زهی چوپان نه ترسد

سۆرانى

ههر کهس عاشق بی له گیان ناترسی عاشق له جهور و زیندان ناترسی دل عاشق بوته گورگیکی برسی که گورگ له هی هیی شوان ناترسی

سهری دارهم که سامانهش نهمی بو غهمی دارهکهم که پایانهش نهمی بو لهگر باوهر نهداری سویی من ئای بوین دهردی که دهرمانهش نهمی بو

سۆرانى

سەریکے هے یہ و سامانی نرییه غهمیکے مهدیه پایانی نییه گهر بروا ناکهی وهره ببینه ئهو دهردهی کهوا دهرمانی نییه

لوري

دلم مهیلی گولی باغی ته دیره سهراسهر سینه ئه داغی ته دیره بشم ئا لالهزاران دل کهرهم شاد دیم ئا لاله ههم داغی ته دیره

سۆرانى

دلّ مهیلی گولّی باغی توّی ههیه سهراسه رسینه داغی توّی ههیه چومه لالهزار دلّ بکه مگوشاد دیم کهوا لالهش داغی توّی ههیه

ههر ئان دولبهر که چهشمی مهستی داره ههزاران چون منی پابهستی داره میانی عاشقان ئان ماهی سیما چو شیعری من بلند و پهستی داره

سۆرانى

ههر ئه و دولبه رهی چاوی مهستی هه س هه زارانی وه ک، من پابه ستی هه س له ناو عاشقانا ئه و مانگ روخساره وه کو شیعری من به رز و پهستی هه س

لوري

دهمی بوره بوین حالم ته دولبه ر دلم تهنگه شهوی با مو بهسهر بهر ته گول بهر سهر زهنی ئهی نهوگولی مو به جایی گول زهنهم مو دهست بهرسهر!

سۆرانى

دەمى بىن: حاللىم بىيىنە دولىبەر پەستىم شەويكىم لەگەل بەرەسەر گول لەسەر دەدەى ئەى نەو گولى مىن مىن لەباتى گول دەست دەدەم لەسەر!

جوره بازی بودهم رهفتهم به نهخچیر سیاه دهستی زهده به ربالی مو تیر بوره غافل مه چهر دهر چهشمه ساران ههر ئان غافل چهره غافل خوره تیر

سۆرانى

جوره بازی بووم چووم له بو نیچیر دهستیکی رهش دای له بالی من تیر غافل تو مهخو له چهشمه ساران غافل تو بخوی غافل دهخوی تیر

لوري

خـوداوهنـدا بـه فـریـادی دلـم رهس کهسی بـی کهس توئی مومانده بـی کهس هـهمـه گـویـهنـد تـاهـیـر کهس نـهداره خـوا یـاری مـهنـه چ حـاجـهتـی کـهس

سۆرانى

خوایه بو دلّم ببه فریادرهس کهسی بیکهس توی من ماوم بیکهس ههموو ههر دهلّین تاهیر بیکهسه خوایاری منه چ پیویست به کهس

جیهانی بی وهفا زیندانی ما بی خاری غهم قسمهتی دامانی ما بی صبری ئهیوب و محنه تهای یعقوب ههمه گوئی نصیبی جانی ما بی

سۆرانى

دنیای بی وه فا زیندانی مهیه درکتی غهم بهشی دامانی مهیه سهبری نهیوب و مهینهتی یاقووب ههمووی نسیبی گیانی مهیه

لوري

دل ئەز دەستى غەمت زىر و زەبەر بى دو چەشمانم پر ئەز خونى جگەر بى ھەر ئان يارى عەزىزەش نازوەر بى دلەش پر غصە جانەش پر شەرەر بى

سۆرانى

دلّ لـــه دهس غـــهمت ژیر و ژهبــهره چـاوانم پــریـان خـوینــی جـگـهره ئــهوهی دولــبــهری جــوان و نــازداره دلّ پــر لــه داخ و گــیـان پــر شهرهره

قدده دایم زبار غصه خدم بی چو مو محنه تکهشی دهر دههر ك مو هدرگیز ئه زغه م نازادی نهیدهم دلی بی طالعی مو کوه غهم بی

سۆرانى

قدم له ژیری باری غهم خهمه(۱) وه که من مهینه تکیش له دنیا کهمه له دهس غهم ههرگیز ئازادیم نهدی دلهی به دبه ختم کوساری غهمه

لوړی

کے اسی کے را، بے بی دادم برہ نی خہبہ ربہ رساوی ئازادم برہ نی تہمامی خوب رویان جامع کاردہند کے ادت ئے زیادم برہ نی!

سۆرانى

کهس نییه ریّم بوّ بیّ دادم بیا خهبه ربوّ سهروی ئازادم بیا سهریاکی جوانان گهر کوّببنهوه کهس نییه یادت له یادم بیا!

(١) خەم: چەماو.

غهریبی سهخت، میرا دلگییر داره فهله به بهرگهردنم زنجییر داره فهله ئهزگهردنم زنجییر بهردار که غوربه خاکی دامهن گیرداره

سۆرانى

غهریبی ناخوش که دلّگیرمه فهله هوی ملی به زنجیرمه فهله که له ملما زنجیر دهرینه که خاکی غوربه تدامه ن گیرمه

لوري

به دنیا مونهوینم کام بی ته به دهست ههرگیزنهگیرهم جام بی ته بلهرزم روژ و شهو چون بیدی مهجنون نهدارهم یه ک نهفهس ئارام بی ته

سۆرانى

بی تو نابینم له دنیادا کام من به دهسته وه هه رگیز ناگرم جام دهله رزم روژ و شهو وهك شورهبی به بی تو نیمه یهك نهفه س ئارام

یه کی برزیگه ری نالون دهرئین دهشت به چه شمی خون فشان نالاله میکه شت ههمی کشت و ههمی گفت نهی دریغا که باید کیشتن و هیشتن دهرئین دهشت

سۆرانى

وەرزیری لے ئے م دەشتے دەیالان به چاوی خونبار هالالهی دەچان هاد دەی وەشاند و دەیاگوت دریغا دەبئ لهم دەشته چاندن و جیمان

لوري

دلم تهنگی نهدانه مصبر کهردن زو دلتهنگی بوهم رازی به مردن زو شهرمی روی ته مو دهر حجابم نهدانه معرضی حالم وا ته کردن

سۆرانى

دلّته نگم نیمه هیچ ئوقره گرتن لهبهر دلته نگی رازیم به مردن له شهرمی رووی توله ژیر پهچهدام نازانم عهرزی حال بهیان کردن

لوړی

کوجا بی جای ته ئه ی یاری دلخواه که تا مو بسیه رهم ئان جایه گه راه ههمه جا جایی ته موکور باطن غلط واته م غلط است خفرالله

سۆرانى

کوی یه جیگای تو نه ییاری دلخوا هتا نه و جییه بکه مبه ریگا هه مووجی جیته کویری باطنم خه تام گوت خه تا است ف فرالله

لوري

نهسیمی گیزبنی ئان کاکول ئایو مرا خوشتر زبویی سومبول ئایو چو شهو گیرهم خهیالترا دهر ئاغوش سحر ئهزبسترهم بوی گول ئایو

سۆرانى

نهسیمی که واله بن کاکوّل دی له لای من خوّشتر له بوّی سومبول دی به شهو خهیالت بگرم له باوهش له سهر سهرینما سه حه ربوّی گول دی

دلم ئەز عشقى خوبان گىجو ويجە مىۋە بەرھەم زەنەم خوناوە رىجە دلى عاشق مثالى چوپى تەربى سەرى سوجە سەرى خوناوە رىجە!

سۆرانى

له عیشقی جوانان دل گیر و ویژه برژانگ که لیک دهم خوناوه ریژه دلسی دلسداران وهك داری ته په سهری گره!

لوري

دلت ئەى سەنگ دل بەر ما نەسوجى عەجەب نەبوەد ئەگەر خارا نەسوجى بسوجەم تا بسوجانەم دلترا دەر ئازەر چوپ تر تەنھا نەسوجى

سۆرانى

دلّت ئهی دلّ بهرد، به من ناسووتی هیچ سهیر نییه خارا(۱) ناسووتی بسووتی نیسم دلّت تا بسووتی چونکه داری ته رته نیا ناسووتی

⁽۱) خارا: بەرد.

مادامهم دل پرئهز خونی جگهر بی مادامهم جان حهزین و دیده تهر بی نشین می راهت شهو و روّژ بیوهد روّژی تیورا بهرموگوزهر بی

سۆرانى

مادام دڵ پربێ له خوێنی جگهر مادام گیانی زاربێ و دیدهکانم تهر شهو و روٚژ لـــهسهر ریٚت دادهنـــیشم روٚژێ دێ بـکــهی بــه لامــا گــوزهر

لوري

بسوهد دهردم و دهر مسونم ئسهز دوست بسوهد وهصلم و همجسرونم ئسهز دوست ئهگر قصابهم ئهزتهن واکهره پوست جودا ههرگیز نهکهرده جونم ئهز دوست

سۆرانى

ل ه یارهوهی دهرد و دهرمانم له یارهوهی وهصل و هی جرانم قهساب گهر پیستم له لهش دامالی جیا ناکاتهوه له یارگیانم

سەرى كوهى بلند چەندان نشينم كە لالسە سەر دەرارە مىو بىچىينم چولالسە بى وەفا بوبى وەفا بو نىگارى بى وەفا موچون گوزىنم

سۆرانى

چهند دانیشت و م له سه رکیوی به رز که لاله بچنم سه رده رکاله ئه رز وهك لاله وایه، به بی وه فایه چون بمری یاری به بی وه فا ته رز؟

لوري

ز مشك چین سیه هتر سونبات بی هه زاران دل به قهیدی کاکولت بی نه باشه د ناله ئه را دهر دلت راه زخارا سه ختت رگویا دلت بی

سۆرانى

له میسکی چینی رهشتر سومبولته به ههزاران دل بهندی کاکولته ریگا به دلت نابا نالهی من لهبهردان رهقتر سهختتر دلته

نه میزونهم دلم دیو نهبی کیست؟ کوجا میگهردهد و دهرخونهیی کیست؟ نهمیزونهم دلی سهرگهشتهیی مو، ئهسیری نیرگسی مهستونهیی کیست؟

سۆرانى

نازانم دلّه دیوانه ی کیده الله کوی دهگهری و له خانه ی کیده ؟ نازانم دلّه ی ئاوارهیای مین، دیلی نیرگزی مهستانه ی کیده ؟

لوري

موئان رەندەم كە عصيان پىشە دىرم بەدەستى جام ودەستى شىشە دىرم ئەگەرتوبى گناھى رومەلەك شو موئاز حوا وئادەم رىشە دىرم

سۆرانى

من ئەورەندەمە، عوسيانە پىشەم بەدەستى جام و بەدەستى شىشەم گەرتۆبى خەتاى بىبە فىرىشتە مىن لىلە حاوا و ئادەمىلەرىشەم

گولی که خوم بدا دهم پیچ و تابهش به ئابی دیدهگانم دادهم ئابهش به دهرگرهی ئالاهی کهی رهوا بو گول ئه زمو دیگهری گیره گولابهش؟

سۆرانى

گوڵی خوّم بدهم، که پیچ و تاوی به ئاوی چاوی، خوّم بدهم ئاوی له ریّگهی خوا کهینی رهوایه یهکیکی تربی و بگری گولاوی؟

لوري

ئان که بی خان و بی مانه منم من ئان که به رگهشته سامانه، منم من ئان که شامان به ئهندوه میکه ره روز ئان که روزهش چو شامانه منم من

سۆرانى

ئەوەى كەبەبى خان و مانە منم ئەوەى دووركە سامان و نانە منم ئەوەى شەوبەئەنىدۆ دەگەينىتە رۆژ ئەوەى رۆژى ھەر وەك شەوانە منم

لوړی

دو چهشمونه تپیاله پر زمه ی بی دو زولفونت خهراجی مولکی رهی بی ههمی وهعده کهری ئیمروز و فهردا نزونه م موکه فهردایی توکه ی بی؟

سۆرانى

دوو چاوت پیاڵهی لهباله مهیه دوو زوڵفت خهراجی ولاتی رهیه ههموو دهم دهدهی وهعدی ئهمرو سبهی خودی ئهمر نیزانم سبهی ته کهیه؟

تەواو بوو.

دەولەمەندكردنى

گەنجىنە

به كۆمەللە گەوھەرىكى ترى باباتاھىر

برايانم خۆينەرانى خۆشەويست!

دهمیّکه شهیدای شیعره پر سوّرز و گودازهکانی باباتاهیر بووم، که شاعیر و فهیلهسووف و قهلهندهر مهشرهبیّکی زوّر پاك و پیروّز بووه و بهر له ههزار سالّ، له ناوچهی ههمهداندا، له دوّل و قهدپال و مله و لووتکهی کیّوهکانی (ئهلّوهند و مهیمهن)دا ژیاوه و جوان به ههلالهی کوّهساران، وهنهوشهی جوّیهباران، بهفر و با و باران، چلّ و گولّ و بولبول و سروشتی جوانی کوردستانیدا ههلّداوه و دلّداریّکی راستهقینه بووه.

ئەوەى جێى سرنجە ئەمەيە: كە يەكەم شاعيرى كوردە دواى لەناوبردنى كلتوورى ميدى و پەھلەوى، كە نەژادى نزيكى كورد بوون و ئێستا جگە لەوەى، كە كلتوورەكەيان لە سەدەى ھەشتەمى زاينييەوە، بە سووتاندن لەناوبراوە، ئەوەى كە ماويشە فارسەكان دەستيان بەسەرداگرتووە و كردوويانە بە كلتوورى خۆيان.

به لمی یه که مین شاعیری کورده که دوای ئه و ههموو کاره ساته، شیعری تومارکرابی و به و جوانی و پر مانایی و سوّز و جوّش و خروشه و مونده مابیّته و ه.

جا ئەمە ئەوە دەگەييننى كە كورد بەر لە باباتاھىرىش خاوەنى كلتوورىكى

پوخت و پیکهیشت و و بووه و باباتاهیریش پهرهپیدهری بووه و فه اسهفه که شی سه ربه خوّیه و وه ک نهوه کهی خهیام نییه که ده لین له (ئیبن سینا)ی و هرگرتووه و سه د سالیش دوای باباتاهیر هاتووه.

به لای منه وه دهبی نه ته وه کورد، به تایبه ت نه دیب و رووناکبیره کانی، گرنگییه کی زور به شیعر و بیری باباتاهیر بده ن و به دهیان نووسین و لیکو لینه وه ی له سه ربکه ن و شیعره کانی شی بکه نه و ه.

له ساڵی ۱۹۵۷دا حهفتاوحهفت چوارینم وهرگیّرایه سهر شیّوهی کرمانجی خواروو (سوّرانی) که لهم گهنجینهیه دا که کوّتایی ساڵی ۱۹۲۰دا چاپ کرا و له سهرهتای هاوینی ۱۹۷۷یش له ههولیّر (۳۱) دووبهیتی (چوارین)ی تریم کرده سوّرانی و له ساڵی ۱۹۷۸دا له گوّقاری (نووسهری نویّ) دا بلاوکرایه وه. ئیستا ژماره ی چوارینه کانی ئهم چاپی دووه مه دهبیّ به (۱۰۸) چوارین یان دوو بهیتی.

> مهگهر شیر و پلنگی ئهی دل ئهی دل لهگهل منداله جهنگی ئهی دل ئهی دل ئهگهر دهستم بگا خوینت دهریژم ببینم تاچ رهنگی ئهی دل ئهی دل

همهروهها همندی وشهی عهرهبی تیدا دهببنن، هی من نین هی باباتاهیرن، لهگه ل ئهمهشدا له کهموکورتیم ببوورن، چونکه هیچ کاریك بی کهموکورتی نابی.

لهگهل سلاوی دلسۆزانهمدا دلزار ستۆکهۆلم –۸–۱۹۹۱

سەرم چون گویی دەر مەيدان بگەردە دلم نەز عەھد و نەز پەيمان بگەردە ئىگەر دەوران بە نامەردان بمونە نشىنەم تا دىگەر دەوران بىگەردە

سۆرانى

سەرم دەگـــەرى وەك گـــۆ لـــه مـــەيــدان دلـــم لانـــادا لـــه عـــههــد و پـــهيمان گـــهر بـــه نـــامـــهردان دەوران بميّنـــى دادەنـــــيشم تـــــا ديّتـــــهوه دەوران دادەنـــــيشم تـــــا ديّتـــــهوه دەوران

لوري

سحر گاهان که بولبول بهر گول ئائی ئهشك بر چشم به دامان گول گول ئائی رهوهم دهر پایی گول ئهفغان کرم سهر که ههر سوته دلی دهر غولغول ئائی

سۆرانى

به یانیان که وا بولبول بو گول دی فرمیسك له چاوما به کول گول گول گول دی دهچمه دهوری گول تی دهچریکینم هه در دلسووتاویك جا به غول غول دی

عهزیزا کاسهئی چهشمهم سهرایه ت میانی ههردو چهشمهم خاکی پایه ت ئهزئان ترسهم که غافل پانههی باز نشینه دخاری موژگانهم به پایه ت

سۆرانى

ئازیرم کاسهی، چاوی منه جیت بهینی دوو چاومه، خاکی بهری پیت دهترسم لهوهی غافل پین بنیی درکی برژانگم، بنیشیته پیت

لوري

موسولمانان سه دهرد ئامو به یهکجار غهریبی و ئهسیری یو غهمی یار غهریبی یو ئهسیری سههل وایو غهمی یار موشکله تا چون شهوهد کار

سۆرانى

یاران سی دهردهم هاهیه به یاکجار غهریبی و دیلی و غهم و تالی یار غهریبی و دیلی نهیسا ئاسانان غهمی یار سهخته هاتا پیکدی کار

موئان ئەسپىدە بازەم سىنە سوھان(۱) چراگاھى موبى سەربە شنى كوھان ھەمەتىغى بەسوھان مىكەرەن تىز موئان تىغەم كەيەزدان كردە سوھان

سۆرانى

ئەمىن ئەو بازە، سپىيەم سنگ ھەسان لەھوەرگاھىمە، كالاوەى كەۋان بەھەسان ھەموو، تىغى تىۋەكەن ئەو تىغەم كەخوا، كردى بەھەسان!

لوري

بهسهر غهیری ته سهودائی نهدیرهم به دل جزته تهمهننائی نهدیرهم خدا زوونه که دهر بازاری عیشقت به جزجون هیچ کالائی نهدیرهم

سۆرانى

غهیری تونیمه، له سهر سهودایه ک له دلّدا نیمه هیچ تهمهننایه ک خودا دهیزانی، له بازاری عیشق غهیری گیان ههرگیزنیمه کالایه ک

⁽۱)سوهان: بربهنده، من كردوومهته ههسان، ههردووكيشيان تيغ تيژدهكهن.

ههرئان باغی که نهخلش سهربهدهر بی مادامهش باغبون خونین جگهر بی بباید کهندهنهش ئهز بیخ و ئهز بن ئهگهر بارهش ههمه لهعل و گوههر بی

سۆرانى

هـهر بـاغـێ سهوڵـی کـه سهربـهدهر بـێ مـادام بـاخـهوان خـوێنين جـگـهر بـێ دهبـێ هـهڵـکـهنـرێ، لـه بـێخ و لـه بـن گـهر بـهری هـهمـووی لـهعـل و گـهوهـهر بـێ

لوړی

من ئون مسکینی بی قهدر و بهرهستم من ئون سوزهند شهمعی بی سهرهستم نه کاری ئاخرهت به کاری دنیا من ئون خشکنده نهخلی بی بهرهستم

سۆرانى

من ئسه و هسه ژاره بسی ریز و فه پهم من ئسه و سووتاوه موم سی سهرهم نه کاری دنیا نه هی ئاخره ت من ئسه و دره خته و شکه بسی به همه

بوره یه که شه و منه و هرکن و تاقیم مهل دهر محنه ت و دهردی فیراقیم به تاقی جفتی ئهبرویی تو سه وگهند که مو جفتی غهم تا ئه زتو تاقم

سۆرانى

وهره روّشن که شهوی و تصاقیم وهرسی مهینه و دهردی فیراقیم به تاقی جووته ئهبروی تو قهسهم من جووتی غهم، تاله تو تاقیم

لوري

بی ته یه کدهم دلیم خورهم نهمونه وهگهر روویی ته وینیم غهم نهمونه ئهگهر دهردی دلیم قیسمه تنمایه ند دلی بی دهرد دهر عالیه نهمونه

سۆرانى

له دلّـما بئ تو خورهم نامینی رووی تو بینم چ غهم نامینی گهر دلّم بهشی له غهم نهمینی درد له گشت عالهم نامینی

مهرانه سهرنه سامان ئافهریدهند پهریشانم پهریشان ئافهریدهند پهریشان خاتران رهفتهند دهر خاك مهرائه زخاك ئیشان ئافهریدهند

سۆرانى

من بهبی سهر و سامان خولفاوم پهرت و پهریشان گیان خولفاوم دل پهریشانان رویشتنه ژیر خاك من له خاکه کهی ئهوان خولفاوم

لوړی

لاله کاران دیگه رلاله مهکارید باغه بانان دو دهست ئه زگول بدارید ئهگر عهدی گولان ئین بو که دیدهم بیخی گول به رکه نید و خار بکارید!

سۆرانى

ئے می لالے چینان، لالے مے چینن باغے اوانان واز، لے گول بھینن پامیانی گولان، ئے وہ بی کے دیم گول ریشہ کیش کے نن، درک بیچینن!

مو که مهست ئه زمه یی ئه نگور باشه م چرا ئه زنازه نید مور باشه م مو که ئه زئاته شت گهرمی نه وینم چرا ئه زود محنت کور باشه م؟

سۆرانى

من که سهرمهستی شهرابی سوور بم بوخ یی له یاری نازدار به دوور بم گهر له ناگرت گهرمی نهبینم بوز به دووکهاند دیده بی نوور بم

لوري

شهوان ئەستارەگان يەك يەك شومارەم بوه نىيىمى شەوان گوش واتە دارەم پس ئەز نىيىمە شەوان كەتە نىيائى بورانىي ئەشك ئەد دىدە بىبارەم

سۆرانى

یه که یه ده ده ده رسیرم، شهوان تهستیران بوو به نیوه شهو، گویت لی دهگرم جوان پاشی نیوه شهو، که هه در نههاتی تهسریان دهریژم، وه که تاوی باران

فه له که زار و نرزارم که ردی ئاخر جودا ئه زگولی وزارم که ردی ئاخر میانی ته خته یی نه ردم نیشاندی شهش و بیجی به کارم که ردی ئاخر

سۆرانى

ف السه کار و بیزارت کردم ئاخر جودا له گولی وزارت کردم ئاخر له نیوان ته ختی یاری نه ردت دانام به شهش بیشی له کارت کردم ئاخر

لوړی

توئی له و شه ککه رین و یاسمین به ر موئان تهن ئازهرینم دیدهگان تهر ئهزئان ترسی دهر ئاغوشم بیائی کزئازهرسیم گودازه زئاب شه ککه ر

سۆرانى

ئەتىزى لىيو شەكرى خاو و ياسەمىن بەر مىن ئەولەش ئاگرىنەم چاو نمىن تەر دەتىرسىت بىيىتە باوەش مىن نەبادا لەئاگر زىولە ئاو توونابىي شەككەر

مو که سهر دهر بیا بونم شهو و روز سروشك ئه دیده بارانم شهو و روز نه ته بدیرهم نه جایهم میکوند دهرد ههمیدونهم که نالونهم شهو و روز

سۆرانى

ئے مین سهر لے بیابانم شهو و روّژ لے چیاوا ئے مشك بیارانم شهو و روّژ نے تام دیّتی نے جیدے کے دهیّشیٰ دهزانم هے در لے نیالانم شهو و روّژ

لوړی

غهمی دهردی موئه زعه تتار میپرس درازی شهوئه زبیمار میپرس خهلایق جملهگی ئه حوال پرسه ند ته که جان و دلی یه کبار میپرس

سۆرانى

غهمی دهردم له عهتاری بپرسه دریژی شهو له بید ماری بپرسه خهلک تیکرا ههموو پرسییان له حالم که تی گیان و دلی جاری بپرسه

دلسم زار و دلسم زار و دلسم زار ته بیبم ئاوهرید، دهردم کهرید چار ته بیبم چون بوینه بهر موی زار کره دهرمونی دهردهم را بهناچار

سۆرانى

دلّ م زاره، دلّ م زاره، دلّ م زاره پزیشکم هات کهوا دهردم بکا چار پزیشکی من که دی وا من خهفه تبار دهوای دهردی ئیتر کردم به ناچار

لوري

خوش ئان روزی که قهبرم میگیره تهنگ به بالینی سهرم خشت و گل و سهنگ دوپا دهر قیبله و و جان دهر بیابان تهنم با مار و موران میکهره جهنگ

سۆرانى

خوشه ئه و روزه گورم هه نده نین ته نگ سه رین نه نگ سه رین نیر سه رم خشته، گل و سه نگ دوو پیم روویان له قیبله و گیان له چولی له شم در مار و میرووستان ده کا جه نگ

وای ئانروزی که دهر گورم کرن تهنگ وهریّژن بهر سهرم خاك و خهس و سهنگ نه پای ئانکی ئهز ماران گریزهم نه دهست ئانکی با موران کونهم جهنگ

سۆرانى

لوړی

که شهم ئاهی که گهردون با خهبهر شی دلی دیوانه تر شی بسترس ئهز سوزی ئاهی سوته دلان کارگهر شی

سۆرانى

ده کیشم ئاهی گهردوون با خهبهر بی دلاهی دیوانه تر بی دلاهی دیوانه تر بی له سوزی ئاهی دلسووتاوان بترسه که ئاهی دلسووتاوان کاریگهر بی

به هار ئامه د به سه حرا و دهرد و دهشت جهوانی هه م به هاری بود و بگوزهشت سه ری قه بری جهوانان لاله رویه دهمی که مههوه شان ئایین به گول گهشت

سۆرانى

به هار هات بو زهویوزار و دهر و دهشت به هاری بوو جدیلیش هات و رویشت له سهر گوری جدیلان لاله ده پوی ده می، که نازه نینان دینه گول گهشت

لوري

برهندهم ههمچویوسف گهربه زیندان وهیا نالهم زوغهم چون موستهمهندان ئهگهرصهدباغهبان خهسمی نمایهد مودام ئایهم به گولزاری تو خهندان

سۆرانى

وه کو یوسف ئه گهر بخریمه زیندان بنالینم وهیا وه که موسته مهندان ئه گهر سه د باخه وانیش دوژمنم بن مادام کی دیمه باخت شادم، خهندان

به دل نهقشی خهیالت دهر شهبی تار خهیالی خهت و خالت دهر شهبی تار مرژه گهردهم به گهردی دیده پر چین که تاوینم جهمالت دهر شهبی تار

سۆرانى

له دڵ نهخشه خهیالت له شهوی تار خهیالی خهت و خالات له شهوی تار موژه زوو زوو له دهوری چاو دهگیرم ببینم تا جهمالت له شهوی تار

لوري

حهرامم بی ته بو، ئا لاله و گول حهرامم بی ته بو، ئاوازی بولبول حهرامم بی ئهگهر بی ته نشینم که شهم دهرپایی گولبهن ساغری مل(۱)

سۆرانى

به بئ تۆلىم حەرام بى لالەو و گوڵ به بى تۆلىم حەرام بى دەنگى بولبول حەرام بى لىم بە بى تۆدابىنىشم لەپاى گولبەن(۲) بىنۇشم پياللەيى مل

⁽١)مل: شەراب.

⁽٢) گوڵبەن: بنكە گوڵ، درەختى گوڵ، بنەگوڵ

بـوره سوتـه دلا تـا مـا بـنـالـیـم بـیـا پـهروانـه بـا مـا تـا بـنـالـیـم زو عیشقی ئان گولی رهعنا بنالیم زو دهستـی یـاری بـێ پـهروا بـنـالـیـم

سۆرانى

وهره ئه ک دل سووت و پیک را بنالین وهره پهروانه تو خوا با بنالین له عیشقی شاگولی رهعنا بنالین له دهستی یاری بی پهروا بنالین

لوړی

جگهر پر دهرد تاکهی ئایهم و شم ز وصلت فهرد تاکهی ئایهم و شم چرا گوئی دهری کویهم نیائی مو تاکهی با روخی زهرد ئایهم و شم؟

سۆرانى

جگەرپردەرد، ھەتاكەى ھاتوچۆكەم بەتەنيافەرد، ھەتاكەى ھاتوچۆكەم ئىيتىربۆچى دەلىيى نايەيتە مالىم بەروويى زەرد، ھەتاكەى ھاتوچۆكەم؟

تو خودگفتی که مو مهلاحی مانم به ئابی دیدهگان که شتی برانم ههمی ترسهم که که شتی غهرق وابو دهرئین دهریایی بی بایان بمانم

سۆرانى

به خوّت فهرمووت که خاوهن که شتی مانم به ئیاوی چاوهکان که شتی دهرانم دهترسم زوّر کهوا که شتی نقوم بی له ئه دهریایه بی، خهتمی ژیانم

لوري

دلی دیرهم چو مرغی پا شکسته چو که شتی به رله بی دهریا نشسته ههمه گویهن که تاهیر تاربنواز سه دا چون میدههد تاری گوسسته

سۆرانى

دلّیکم هه هیه وهك، مهالی پی شکاو وهکو کهشتی لیّو به حری نشتووی لماو ههموو هه درده لیّن لیده تاهیر له تار سه دا چون ده دا تاخو تاری پساو؟

ههمه بهندی تهنهم مانهندی نهی بی مدامهم دهردی هجرانت زوپهی بی مهرا سوز و گودازه تا قیامه خدا زونه قیامه تا بهکهی بی!

سۆرانى

ههموو بهند و جومگهی لهشم وهك نهیه مهدام دهردی دووریت له دووما ههیه ئهمن تا قیامه تدهسووتیم به تاو خودا خوی دهزانی قیامه تکهیه!

هـەولێر ۲۹–۲–۱۹۷۷

سوپاس

زور سوپاسی ئەدىبى خامەرەنگىن و لاو، كاك (خەبات عارف) دەكەم، كە ئەركى نووسىنەوە و ئامادەكردنى ئەم گەنجىنەيەى بۆ چاپكردنەوە گرتە ئەستۆ. ھەروەھا سوپاسى ئەدىبى لاو، كاك (بەرۆژ ئاكرەيى) دەكەم، بۆ تۆبىنىيەكانى.

دڵزار ستۆكھۆڵم۱/٦/۱۹